

до десетъ хиляди души покрайморнитѣ градища да ги обсадятъ. Венецийскитѣ острове въ Адриатическо море бѣхѫ тоже ся подигнали противъ републиката, и искахѫ топове отъ Русцитѣ да биѣтъ затворенинитѣ Венециянци въ крѣпоститѣ.

XXXVIII.

Но несѫгласието, противорѣчието и дотегванието бѣхѫ заразили вѣки лжжливото братство мѣжду Русцитѣ и Грѣцитѣ въ Пелопонесъ. Недостаточното число на Руската войка и тѣхното безсилие противъ слаби-тѣ стени на Коронъ, обезсѫрчихѫ Манятитѣ; тѣ намирахѫ Русцитѣ повѣки като подбудители отъ колкото като подкрепители на едно вжетание на което злите слѣдствия ще отѣгнатъ само на Грѣцитѣ.

»Ти опустошавашъ земитѣ ни, ти излагашъ фамилини тѣ ни,« думаше Мавромихалъ на Тодора Орлова, »безъ да знаешъ да сѫсипешъ стени тѣ на една крѣпость, нито пжкъ да убивашъ неприятелитѣ ни! ако и да имашъ, както прѣдполагашъ, подъ твоята заповѣдь безбройната войска на владѣтелка-та си, ти не си по горѣ отъ единъ робъ — а азъ главатарь на единъ малакъ народъ, но, непокоримъ и свободенъ. Бѫди щж и послѣднийтѣ отъ моето по-коление, моята глава пакъ ще има повѣки цѣна отъ твоята.«

Мавромихалъ, вржътъ тѣзъ думи посегна да хвати пищовътъ си и да грѣмни Орлова, когито негови-тѣ лейтенанти ся поставихѫ помѣжду имъ — и му забранихѫ. Алекси Орловъ, привзетъ отъ дѣто го надмина братъ му, отвори платната и олови Италиянско-то крайморие съ шестъ ладии и четри Фрегати; той ся оттегли въ единъ близенъ заливъ на Наваринъ — отъ дѣто тегляше топове вржътъ пристанището и вржътъ крѣпостъта на този градъ — който не подиръ много врѣ-ме бѣше назначенъ да бѫде гробътъ на турската флота.

Грѣцкото довѣрие кѫмъ Русцитѣ ся разбуди въ присѫствието на Алексия; тѣ заплашихѫ Триполица, обсадихѫ Модонъ, и разгласихѫ, на едно съ Русцитѣ,